

مقایسه رسوب معلق ورودی به آبگیر با تغییر زاویه دیواره کanal اصلی از قائم به ۴۵ درجه

سید مرتضی سیدیان^{۱*} - محمود شفاعی بجستان^۲

تاریخ دریافت: ۸۹/۱/۲۱

تاریخ پذیرش: ۸۹/۵/۲۴

چکیده

آبگیر جانبی سازه‌ای است که به منظور انحراف آب از رودخانه برای مصارف آبیاری، ذخیره و اهداف صنعتی و غیره احداث می‌گردد. بخش عمده‌ای از آبگیرهای جانبی منشعب از کanal های با دیواره جانبی مایل می‌باشند که تاکنون کمتر مورد توجه محققین قرار گرفته است. از آنها که میزان جریان و رسوب ورودی به آبگیرهای جانبی به الگوی جریان در محل دهانه آبگیر بستگی داشته و شبیب دیواره کanal اصلی می‌تواند باعث تغییر این الگو و در نتیجه رسوب ورودی شود، این مطالعه آزمایش‌هایی با دیواره قائم و دیواره با زاویه ۴۵ درجه انجام گردید. در تمام آزمایش‌ها رسوب ورودی به صورت معلق و با غلظت ثابت تزریق گردید. در هر آزمایش نیمیرخ سطح آب، بدی کanal اصلی و فرعی، سرعت جریان در دهانه آبگیر و رسوب ورودی به آبگیر اندازه‌گیری گردید. با توجه به آنالیز ابعادی نسبت‌های بدون بعد استخراج و مقادیر آن‌ها با توجه به داده‌ها محاسبه شد. نتایج نشان داد تغییر شبیب دیواره کanal اصلی باعث اصلاح الگوی جریان می‌شود به طوری که رسوب ورودی به آبگیر کاهش می‌یابد. همچنین نتایج نشان داد که در عدد فرود حدود ۰/۳۷، میزان رسوب معلق ورودی به آبگیر حداقل می‌گردد. در جریان‌های با عمق کم به دلیل اثر زبری بستر بر قدرت جریان گردایی، میزان رسوب معلق ورودی به آبگیر در مقایسه با اعماق بیشتر، کاهش می‌یابد.

واژه‌های کلیدی: آبگیر جانبی، رسوب معلق، دیواره مایل، نسبت آبگیری

مقدمه

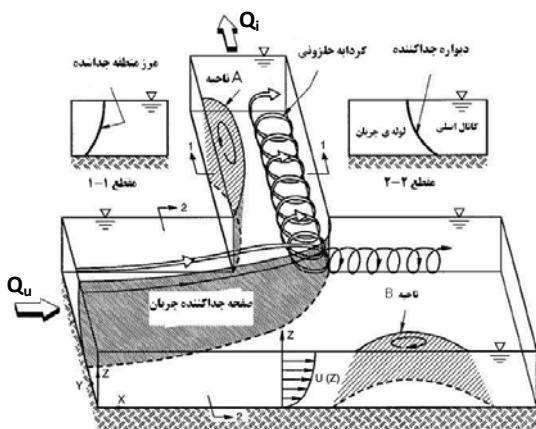
مطالعات محققین نشان داده است که ورود رسوب به مقدار قابل توجهی به نحوه تشکیل الگوی جریان در محل دهانه آبگیر بستگی دارد و هر اقدامی که باعث کاهش جریان‌های ثانویه و گردابی در دهانه آبگیر شود، کاهش تجمع رسوب در دهانه آبگیر و همچنین کاهش رسوب (بستر یا معلق) ورودی به آبگیر را به همراه دارد (۱۱). از جمله اقداماتی که می‌توان در این زمینه انجام داد، تعیین شرایط بهینه آبگیر از جمله تغییر زاویه انحراف آبگیر، شکل هندسی آبگیر و موارد دیگر می‌باشد که این امر باعث بهبود الگوی جریان ورودی به آبگیر می‌شود. استفاده از سازه‌های کنترل رسوب از دیگر روش‌ها می‌باشد. تحقیقات نیری و ادگار (۸) در مورد الگوی جریان در آبگیر ۹۰ درجه نشان داد که جریان در کanal انحرافي، سه‌بعدی می‌باشد. همچنین نتایج این مطالعه حاکی از آن بود که توصیف رفتار انتقال رسوب به آبگیر، نیاز به درک ساختار سه‌بعدی جریان و استفاده از مدل‌های پیشرفته فیزیکی دارد.

چچن در سال ۱۹۶۷ (به نقل از شوکلیچ) در مطالعه‌ای به منظور مقایسه بین آبگیر جانبی و آبگیر جلوئی، نشان داد که رسوب ورودی به آبگیر همواره متأثر از زبری نسبی (k_s/y_0) و عدد رینولدز

آبگیر جانبی سازه‌ای است که به منظور انحراف بخشی از جریان کanal اصلی در کنار آن احداث می‌شود. طراحی سازه‌ی بهینه مستلزم تعیین ابعاد، زاویه قرارگیری، تعیین اختلاف تراز کف کanal اصلی و فرعی و با هدف انتقال بیشترین میزان آب با کمترین بار آبی و نیز به حداقل رساندن رسوب ورودی به کanal فرعی می‌باشد. رسوب بستر ورودی به کanal فرعی به دلیل کاهش سرعت جریان در این کanal ها به سرعت در ابتدای کanal ترسیب و مشکلاتی از جمله انسداد کanal، کاهش ظرفیت انتقال آن و نیز افزایش زبری به دلیل تشکیل فرم بستر را به وجود می‌آورد. از طرفی انتقال رسوب معلق به شبکه کanal های فرعی و ترسیب آن در این کanal ها مشکلات بیشتری را ایجاد می‌کند چرا که باعث می‌شود تا هزینه‌های حفظ و نگهداری از شبکه‌های آبیاری و زهکشی به دلیل لا یروی در سطح وسیع بسیار افزایش یابد. بدین جهت انجام تمهیداتی برای کاهش رسوب معلق

۱- به ترتیب دانشجوی دکتری و استاد گروه سازه‌های آبی، دانشکده مهندسی علوم آب، دانشگاه شهید چمران اهواز
۲- نویسنده مسئول: (Email: s.m.seyedian@gmail.com)

می‌گردد عامل اصلی انتقال بار بستر به آبگیر می‌باشد. گردابه افقی که در ناحیه جداسده در طول دیواره داخلی آبگیر (ناحیه A) تشکیل و باعث تنگ شدن مقطع کanal فرعی می‌شود و از سطح مقطع مؤثر آبگیر می‌کاهد. این الگوی جریان به گونه‌ای می‌باشد که باعث تجمع رسوبات ورودی به آبگیر در ناحیه‌ی A می‌گردد و از میزان دبی ورودی به آبگیر می‌کاهد (۸).

شکل ۱- الگوی جریان سه‌بعدی در آبگیر جانبی با دیواره قائم در کanal اصلی (Nerry 1993)

منتصری و همکاران در سال ۱۳۸۷ با استفاده از سرعت‌های برداشت شده توسط یک سرعت‌سنج سه‌بعدی ADV در یک کanal قوسی با زاویه مرکزی 180° درجه باحضور آبگیر جانبی در موقعیت 115° درجه از قوس نشان دادند دو جریان چرخشی در خلاف جهت یکدیگر در مقطع جریان و قوس خارجی شکل می‌گیرد که جریان چرخشی بعد از آبگیر از ساحل خارجی به سمت قسمت فوقانی ساحل داخلی تعییر مکان می‌دهد. همچنین نشان دادند ابعاد لوله‌ی جریان در سطح بیشتر از کف می‌باشد (۵).

پیرستانی و همکاران (۱) با انجام آزمایشاتی در یک فلوم U شکل نشان دادند با افزایش عدد فرود تغییرات رقوم سطح آب تشدید می‌گردد و نسبت دبی انحرافی کاهش می‌باشد. همچنین در صورت عدم اهمیت رسوبات ورودی به آبگیر، موقعیت آبگیر 75° نسبت به دو موقعیت آبگیر 40° و 115° دارای بیشترین نسبت دبی انحرافی می‌باشد.

سیدیان و شفاعی (۳) بجستن با استفاده از مدل سه‌بعدی ۲ SSIIM به بررسی الگوی جریان در دهانه‌ی آبگیر جانبی برای دو حالت کanal اصلی با دیواره قائم و شیبدار اقدام نمودند و نشان دادند که شیبدار کردن باعث اصلاح الگوی جریان می‌شود به گونه‌ای که عرض مجرای جریان در کف کاهش و در سطح بیشتر می‌شود. همچنین آن‌ها نشان دادند مساحت سطح مقطع لوله‌ی جریان نسبت

ذرات u_* باشند که $k_{\text{زبری}} = u_* d / Re_*$ می‌باشد که $Re_* = u_* d / \nu$ عمق آب در کanal اصلی، d اندازه ذرات رسوبی، ν سرعت برشی و 7 نیز لزجت کینماتیک می‌باشد. بدین ترتیب با افزایش ضریب زبری بستر، ورود رسوبات انحرافی به آبگیر جانبی با کاهش قدرت جریانات ثانویه، کاهش می‌یابد. برای آبگیرهای موجود در قوس، با افزایش زبری بستر رسوبات انحرافی به دلیل کاهش قدرت جریان ثانویه، افزایش خواهد یافت (۱۱). در خصوص تأثیر ارتفاع آستانه در آبگیرهای جانبی مطالعات توسط رزوan انجام شده است (۱۲). همچنین در خصوص زاویه آبگیر توصیه‌های توسط نوواک پیشنهاد شده است (۹). بارکدول و همکاران (۷) در مطالعات خود بر روی آبگیر جانبی که در مسیر مستقیم و با زاویه آبگیری 90° درجه انجام گردید، نشان دادند که نسبت دبی انحرافی بیشترین تأثیر را بر روی نسبت رسوب انحرافی دارد.

نتایج تحقیقات عباسی و همکاران (۶) بر آبگیر در مسیر مستقیم رودخانه نشان داد که حضور آستانه باعث کاهش عرض گردابه در ابتدای آبگیر شده و در نتیجه باعث کاهش ورود رسوبات و عرض رسوبگذاری در دهانه آبگیر خواهد شد. میزان تأثیر آستانه در نسبت انحرافهای بالا در مقایسه با نسبت‌های پائین انحراف موثرتر است. نتایج تحقیقات شفاعی بجستان و نظری (۴) با انجام 34 آزمایش بر روی آبگیری در خم 90° درجه در موقعیت 60° درجه با زاویه مختلف آبگیری 15° ، 45° ، 60° و 75° و 90° درجه با بستر متحرک نشان داد که زاویه 60° درجه، جریان بیشتر با حداقل میزان رسوب را منتقل می‌نماید.

رامامورتی و همکاران (۱۰) با استفاده از داده‌های آزمایشگاهی و مقایسه آن با یک مدل عددی که معادلات استاندارد سه‌بعدی RANS را برای جریان غیرماندگار آشفته حل می‌کند نشان دادند، جریان ورودی به آبگیر از بالا دست دهانه آبگیر توسعه صفحه‌ای که عرض آن در سطح بیشتر از کف است جدا می‌شود. ناحیه بین این سطح و دیواره کanal اصلی به مجرای جریان معروف است. طول و عرض مجرای جریان با تغییر نسبت دبی انحرافی تغییر می‌یابد.

بر طبق مطالعات نیری الگوی جریان سه‌بعدی در آبگیر جانبی همانند شکل (۱) می‌باشد. وقتی جریان به آبگیر نزدیک می‌شود به دلیل فشار مکشی انتهای کanal آبگیر، جریان دارای شتاب عرضی شده و بخشی از جریان در کanal اصلی توسعه مجرای جریان جدا و وارد آبگیر می‌شود و مابقی جریان به سمت پایین دست کanal اصلی ادامه مسیر می‌دهد. همانگونه که در شکل (۱) نشان داده شده است مقطع عرضی مجرای جریان تقریباً به شکل ذوزنقه با قاعده بزرگتر در کف می‌باشد. الگوهای دیگری نیز در آبگیر جانبی تشخیص داده شده است که در این شکل نشان داده شده‌اند. گردابه‌ی حلقه‌ونی عمودی ساعتگرد که در کف کanal فرعی چسبیده به دیواره آن تشکیل

خرفات توری این سبدها به گونه‌ای انتخاب گردید که از قطر رسوبات کمتر باشد و مانع عبور آن‌ها گردد. پس از تله‌اندازی رسوبات و آرام شدن جریان، دبی جریان کanal اصلی توسط یک سرریز ۵۶ درجه و دبی کanal فرعی توسط یک سرریز ۹۰ درجه اندازه‌گیری می‌شود. شکل (۲) پلان فلوم و جانمایی تجهیزات آزمایشگاهی و اشکل (الف) و (ب) مقطع عمود بر جهت جریان در کanal اصلی را در زاویه قائم و مایل نشان می‌دهد.

آزمایشات در سه عمق ۱۰، ۲۰ و ۲۵ سانتیمتر برای شش عدد فروود در محدوده ۴۵/۰-۲۰/۰ انجام شد. برای انجام آزمایشات ابتدا در هر عمق دبی برای اعداد فروود مورد نظر تعیین گردید. در حالی که دریچه‌های کanal اصلی و فرعی پایین بود (شرایط جریان آزاد) دبی مورد نظر در کanal جریان یافت. پس از ماندگار شدن جریان با استفاده از سرریزهای انتهای کanal اصلی و فرعی نسبت آبگیری تعیین می‌گردد. سپس دریچه‌های پایین دست به گونه‌ای تنظیم می‌شوند که هم عمق مورد نظر در کanal برقرار شود و هم نسبت آبگیری برابر با حالت شرایط جریان آزاد باشد. سپس با توجه به دبی تعیین شده تزریق رسوب با غلظت ثابت $1 gr/\ell$ در مدت زمان ۹۰ دقیقه انجام گرفت. پس از پایان آزمایش رسوبات جمع‌آوری شده خشک و سپس توزین گشته و وزن رسوب ورودی به آبگیر نسبت به وزن رسوب تزریقی تعیین می‌شد. محدوده متغیرها در این مطالعه در جدول (۱) آرائه شده است.

آنالیز ابعادی

با استفاده از آنالیز ابعادی عوامل بدون بعد مؤثر در پدیده مورد مطالعه شناخته شد.

عوامل موثر بر پدیده عبارتند از: دبی رسوب در بالادست دهانه آبگیر (Q_{su})، دبی رسوب ورودی به آبگیر (Q_{si})، دبی جریان در بالادست کanal اصلی (Q_i)، دبی جریان در آبگیر (Q_t)، سرعت جریان در بالادست کanal اصلی (V_i)، عمق هیدرولیکی جریان در بالادست کanal اصلی (D_i)، قطر متوسط رسوبات (d_{50})، دانسیته آب (ρ)، دانسیته رسوبات (ρ_s)، شتاب ثقل (g)، زبری بستر (k_s)، ویسکوزیته (η)، سرعت برشی (U_*)، سرعت سقوط (ω) و شبکه دیواره (θ)

بر اساس روش باکینگهام و حذف عاملهای ثابت رابطه بدون بعد به صورت زیر قابل ارائه می‌باشد.

$$\frac{Q_{si}}{Q_{su}} = f\left(\frac{Q_i}{Q_u}, \frac{k_s}{D_u} Fr_u, \theta, Re_*\right) \quad (1)$$

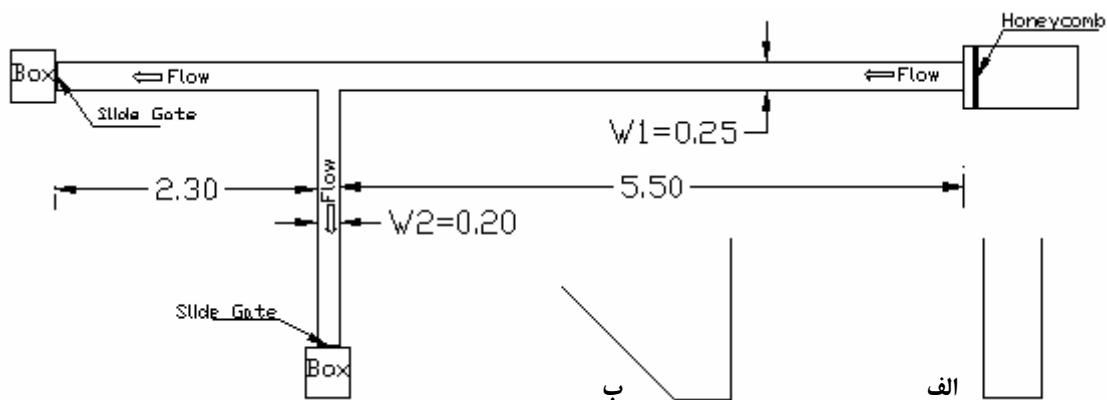
به حالت با دیواره قائم کاهش می‌یابد.

بررسی‌ها نشان می‌دهد تاکنون عمدۀ تحقیقات در خصوص آبگیرهای جانبی بر روی آبگیرهای واقع در کنار کanal با دیواره قائم و استفاده از بار بستر صورت گرفته است اما بر اساس اطلاعات موجود مطالعه‌ای در آبگیری از کanal مستقیم با دیواره مایل و رسوب معلق مشاهده نشده است. از طرفی مطالعات قبلی نویسنده‌گان این مقاله نشان می‌دهد که شیبدار کردن باعث کاهش عرض مجرای جریان در کف می‌شود و این شرایط می‌تواند میزان انتقال بار رسوب معلق به آبگیر را کاهش دهد زیرا غلظت بار معلق در نزدیک کف بسیار بیشتر از سطح آب است (۱۱) و شیبدار کردن باعث انحراف آب بیشتری از لایه‌های بالائی می‌گردد. از این‌رو هدف تحقیق حاضر مطالعه آزمایشگاهی تغییر میزان دبی جریان و رسوب به آبگیر جانبی در حالت کanal اصلی با دیواره عمودی و مایل با شبکه ۴۵ درجه می‌باشد.

مواد و روش‌ها

به منظور رسیدن به اهداف این مطالعه، آزمایشات متعددی در یک کanal با شبکه جانبی متغیر در آزمایشگاه هیدرولیک دانشگاه شهید چمران اهواز انجام شد. تجهیزات آزمایشگاهی شامل کanal اصلی به طول ۸ متر، عرض کف ۲۵ سانتیمتر، ارتفاع مفید ۲۰ سانتیمتر و با شبکه صفر می‌باشد. کanal آبگیر به طول ۲/۲۵ متر، عرض کف ۲۰ سانتیمتر، ارتفاع مفید ۷۰ سانتیمتر، شبکه کف صفر می‌باشد که با زاویه ۹۰ درجه به کanal اصلی متصل شده است. به منظور مشاهده بهتر الگوی جریان شکل گرفته و نحوه انتقال رسوبات، دیواره کanal اصلی و آبگیر از جنس پلکسی گلاس با چهار چوب فلزی ساخته شد.

کanal به گونه‌ای طراحی و ساخته شد که دیواره سمت آبگیر امکان مایل شدن داشته باشد. آزمایشات در حالت قائم و شبکه $z=1$ در جهت قائم و Z در جهت افق) انجام شد. برای تزریق رسوب معلق با غلظت ثابت $1 gr/\ell$ از یک الکتروموتور با دور متعین استفاده گردید که توسط آن دستگاه تزریق رسوب که در ابتدای کanal قرار دارد را به حرکت در آورد. در قسمت پایین دستگاه استوانه‌ای شیاردار قرار دارد که رسوبات در این شیارها قرار می‌گیرند و چرخش استوانه باعث ریزش رسوبات می‌گردد. مزیت این دستگاه، عدم تغییر میزان تزریق در ضخامت‌های مختلف رسوب در مخزن دستگاه می‌باشد. در ابتدای کanal اصلی یک مخزن آرام کننده نصب شده و در انتهای کanal اصلی و آبگیر، دریچه کشویی به منظور تنظیم سطح آب قرار داده شد. سیستم گردش آب به صورت مدار بسته می‌باشد و آب از طریق مخزن زیرزمینی تأمین گردید. در کanal اصلی و فرعی جریان وارد سبد جمع کننده رسوب می‌شود. برای تله‌اندازی رسوبات، قطر

شکل ۲- پلان فلوم آزمایشگاهی

دیواره کانال اصلی عمودی

برای بررسی تأثیر عدد فرود بر میزان انحراف رسووب به آبگیر، از عامل بی بعد G_r/Q_r استفاده گردید. این عامل در مقابل عدد فرود (Fr) برای دیواره با حالت قائم در شکل (۳) آورده شده است. همانگونه که مشاهده می‌گردد با افزایش عدد فرود در هر سه زیری نسبی میزان رسووب ورودی به آبگیر کاهش می‌یابد اما در محدوده عدد فرود حدود ۳۷/۰ این میزان به حداقل می‌رسد و بعد از آن افزایش نسبی نشان می‌دهد. نتایج مربوط به دو عمق ۲۰ و ۲۵ سانتیمتر مشابه یکدیگر می‌یابند اما مقدار G_r/Q_r با عمق ۱۰ سانتیمتر اختلاف بیشتری را نشان می‌دهد.

یکی از عواملی که باعث تغییر G_r در اعماق مختلف می‌شود تأثیر عامل $\frac{k_s}{D_u}$ (زبری نسبی) می‌باشد. همانگونه که ذکر گردید بر اساس مطالعات رادکیوی با افزایش زبری، قدرت جریان ثانویه کاهش و در نتیجه رسووب ورودی به آبگیر کاهش می‌یابد (۱). با توجه به اینکه زبری در طول آزمایشات ثابت در نظر گرفته شده است با افزایش عمق مقدار عامل $\frac{k_s}{D_u}$ کاهش می‌یابد. با کاهش مقدار زبری نسبی، قدرت جریان ثانویه افزایش یافته و در نتیجه رسووب بیشتری وارد آبگیر می‌شود. با توجه به شکل (۳)، تأثیر زبری نسبی بر قدرت جریان ثانویه در یک محدوده مشخص قابل توجه بوده و کمتر از این محدوده، جریان ثانویه بطور کامل شکل گرفته و اثر زبری نسبی کاهش می‌یابد.

به منظور بررسی رابطه نسبت آبگیری با نسبت رسووب ورودی به آبگیر، شکل (۴) ترسیم گردید. همانند شکل (۳) در یک نسبت آبگیری اختلاف دو عمق ۲۰ و ۲۵ cm نسبت به عمق ۱۰ cm کم می‌باشد.

که Fr_u : عدد فرود در بالادست، $G_r = \frac{Q_{si}}{Q_{su}}$: نسبت رسووب ورودی به آبگیر، $Q_r = \frac{Q_i}{Q_u}$: نسبت آبگیری و θ : شب دیواره جانبی

Re_* عدد رینولدز ذره می‌باشد. با توجه به اینکه برای آشفتگی جریان باید معیار $Re_* > 100$ رعایت شود (۱۱) و در کلیه آزمایش‌ها عدد رینولدز ذره بیشتر از این مقدار بوده، لذا از تأثیر آن صرفنظر گردید.

جدول ۱- محدوده تغییرات پارامترها

پارامترهای آزمایش	محدوده تغییرات
D_u : عمق جریان (cm)	۱۰، ۲۰ و ۲۵
Q_u : دبی کانال اصلی (l/s) (بالادست)	۵-۵۴/۰-۰۴
Q_i : دبی آبگیر (l/s)	۱/۱-۷/۳۴
Q_r : نسبت آبگیری	۰/۰۷-۰/۲۳
F_r : عدد فرود	۰/۱۹-۰/۴۵
θ : شب دیواره کانال اصلی	۱ و ۰

نتایج و بحث

در مطالعه حاضر در مجموع ۳۶ آزمایش انجام شد که ۱۸ آزمایش مربوط به دیواره قائم و ۱۸ آزمایش مربوط به دیواره مایل با زاویه ۴۵° می‌باشد. برای هر حالت، عمق جریان در کانال اصلی برابر ۱۰، ۲۰ و ۲۵ سانتیمتر بود. دبی جریان طوری تغییر داده شد تا تعداد ۶ عدد فرود در محدوده بین ۰/۰۱۹ تا ۰/۰۴۵ حاصل شود.

نتایج اولیه به دست آمده در جدول (۲) درج گردیده است که در ادامه در سه بند مورد بررسی قرار می‌گیرد.

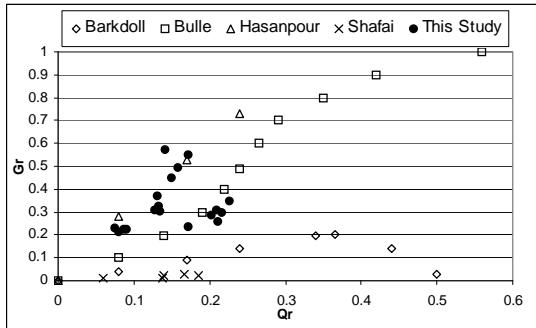
جدول ۲- مقادیر متغیرها و پارامترهای مورد مطالعه

شماره آزمایش	θ	عمق جریان (cm)	$Q_u /s/m$	k_s/D_u	F_r	Q_r	Q_{sr}
۱	۰	۱۰	۵	$15/0 * 10^{-6}$	۰/۲	۰/۲۲	۰/۳۵
۲	۰	۱۰	۶/۳	$15/0 * 10^{-6}$	۰/۲۵	۰/۲۱	۰/۳۱
۳	۰	۱۰	۷/۵	$15/0 * 10^{-6}$	۰/۳	۰/۲۲	۰/۳۰
۴	۰	۱۰	۸/۷	$15/0 * 10^{-6}$	۰/۳۵	۰/۲۱	۰/۲۶
۵	۰	۱۰	۱۰/۲۶	$15/0 * 10^{-6}$	۰/۴۱	۰/۲۰	۰/۲۸
۶	۰	۱۰	۱۱/۱۵	$15/0 * 10^{-6}$	۰/۴۵	۰/۱۷	۰/۲۳
۷	۰	۲۰	۱۴/۷۳	$7/5 * 10^{-6}$	۰/۲۱	۰/۱۷	۰/۵۵
۸	۰	۲۰	۱۷/۷۵	$7/5 * 10^{-6}$	۰/۲۵	۰/۱۵	۰/۴۵
۹	۰	۲۰	۲۰/۸۱	$7/5 * 10^{-6}$	۰/۳	۰/۱۳	۰/۳۱
۱۰	۰	۲۰	۲۵/۲۱	$7/5 * 10^{-6}$	۰/۳۶	۰/۱۳	۰/۳۱
۱۱	۰	۲۰	۲۹/۴	$7/5 * 10^{-6}$	۰/۴۲	۰/۱۳	۰/۳۲
۱۲	۰	۲۰	۳۱/۵	$7/5 * 10^{-6}$	۰/۴۵	۰/۰۹	۰/۲۳
۱۳	۰	۲۵	۲۰/۶۵	$6/0 * 10^{-6}$	۰/۲۱	۰/۱۴	۰/۵۷
۱۴	۰	۲۵	۲۴/۸۸	$6/0 * 10^{-6}$	۰/۲۵	۰/۱۶	۰/۴۹
۱۵	۰	۲۵	۳۰/۳۲	$6/0 * 10^{-6}$	۰/۳۱	۰/۱۳	۰/۳۷
۱۶	۰	۲۵	۳۴	$6/0 * 10^{-6}$	۰/۳۵	۰/۰۹	۰/۲۲
۱۷	۰	۲۵	۳۸/۹	$6/0 * 10^{-6}$	۰/۴	۰/۰۸	۰/۲۱
۱۸	۰	۲۵	۴۳/۸	$6/0 * 10^{-6}$	۰/۴۵	۰/۰۷	۰/۲۳
۱۹	۱	۱۰	۵/۱۵	$17/5 * 10^{-6}$	۰/۱۹	۰/۲۱	۰/۲۹
۲۰	۱	۱۰	۶/۴۵	$17/5 * 10^{-6}$	۰/۲۳	۰/۲۰	۰/۲۳
۲۱	۱	۱۰	۷/۱۸	$17/5 * 10^{-6}$	۰/۲۶	۰/۱۹	۰/۱۹
۲۲	۱	۱۰	۹/۰۲	$17/5 * 10^{-6}$	۰/۲۳	۰/۱۷	۰/۱۶
۲۳	۱	۱۰	۱۰/۲۶	$17/5 * 10^{-6}$	۰/۳۷	۰/۱۸	۰/۱۷
۲۴	۱	۱۰	۱۱/۰۷	$17/5 * 10^{-6}$	۰/۴۲	۰/۱۶	۰/۱۵
۲۵	۱	۲۰	۱۶/۴۳	$9/64 * 10^{-6}$	۰/۱۹	۰/۱۹	۰/۳۵
۲۶	۱	۲۰	۲۰/۴۹	$9/64 * 10^{-6}$	۰/۲۴	۰/۱۸	۰/۲۶
۲۷	۱	۲۰	۲۴/۶۵	$9/64 * 10^{-6}$	۰/۲۸	۰/۱۶	۰/۲۱
۲۸	۱	۲۰	۲۸/۷۱	$9/64 * 10^{-6}$	۰/۳۳	۰/۱۴	۰/۱۶
۲۹	۱	۲۰	۳۲/۷۶	$9/64 * 10^{-6}$	۰/۳۸	۰/۱۵	۰/۱۹
۳۰	۱	۲۰	۳۷/۱۸	$9/64 * 10^{-6}$	۰/۴۳	۰/۱۴	۰/۱۹
۳۱	۱	۲۵	۲۴/۲۸	$8/0 * 10^{-6}$	۰/۱۹	۰/۱۷	۰/۴۰
۳۲	۱	۲۵	۳۰/۱۴	$8/0 * 10^{-6}$	۰/۲۴	۰/۱۶	۰/۳۰
۳۳	۱	۲۵	۳۶/۴۹	$8/0 * 10^{-6}$	۰/۲۹	۰/۱۵	۰/۲۷
۳۴	۱	۲۵	۴۲/۶۰	$8/0 * 10^{-6}$	۰/۳۳	۰/۱۳	۰/۱۹
۳۵	۱	۲۵	۵۰/۳۵	$8/0 * 10^{-6}$	۰/۴	۰/۱۳	۰/۱۹
۳۶	۱	۲۵	۵۴/۰۴	$8/0 * 10^{-6}$	۰/۴۳	۰/۱۰	۰/۱۵

می باشد. نکته قابل توجه در این شکل شبیه یکسان خطوط برآش داده شده برای دو عمق ۲۰ و ۲۵ cm می باشد. شبیه یکسان خطوط نشان دهنده این موضوع می باشد که با افزایش میزان آبگیری، نسبت

پراکندگی نقاط و مجزا نبودن دو عمق ۲۰ و ۲۵ cm به دلیل در نظر نگرفتن تأثیر عدد فرود در این شکل می باشد. زیرا همانگونه که توضیح داده شد عدد فرود یکی از عوامل موثر بر رسوب ورودی

... می‌باشند که با تحلیل الگوی سه بعدی جریان امکان پذیر خواهد بود.

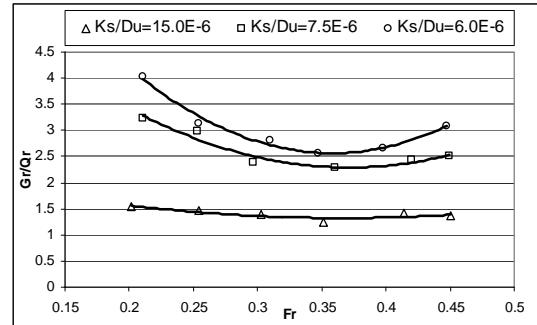
شکل ۵- مقایسه نتایج این تحقیق با نتایج سایر محققین

به منظور مقایسه نتایج این تحقیق با تحقیقات انجام شده، از نتایج بارکدول و همکاران، بول (به نقل از Schokitsch)، شفاغی و نظری و حسن پور استفاده گردید (۷، ۸، ۹ و ۱۰). در شکل (۵) نتایج حاصل از تحقیقات این محققین ارائه شده است. در آزمایشات بارکدول در نسبت آبگیری حدود ۳۸٪، با افزایش آبگیری میزان رسوپ انحرافی کاهش می‌یابد. در منحنی ارائه شده توسط بول (آزمایشات بول در آبگیری با زاویه ۳۰ درجه می‌باشد)، یک نقطه عطف وجود دارد که بعد از این نقطه با افزایش آبگیری رسوپ ورودی به آبگیر، افزایش کمتری نشان می‌دهد. در آزمایشات حسن پور در محدوده آبگیری کمتر از ۲۵٪ یک رابطه خطی بین نسبت آبگیری و رسوپ انحرافی وجود دارد. با توجه به اینکه تحقیقات شفاغی بجستان و نظری در آبگیری از قوس ۹۰ درجه با زاویه آبگیری ۶۰ درجه بوده، رسوپ ورودی به آبگیر کمتر از محققین دیگر است. در این تحقیق نتایج مربوط به دو عمق ۲۰ و ۲۵ cm مشابه نتایج حسن پور بوده و با توجه به شکل در این محدوده آبگیری، رابطه خطی بین نسبت ۱۰ cm آبگیری و نسبت رسوپ ورودی وجود دارد. نتایج در عمق ۱۰ cm مشابه نتایج بول بوده که در آبگیری از یک مسیر مستقیم با زاویه ۳۰ درجه به دست آمده است. همانگونه که ذکر گردید به دلیل تأثیر زبری نسبی بر قدرت جریان گردابی میزان رسوپ ورودی به آبگیر در عمق ۱۰ cm کاهش می‌یابد. در آبگیری با زاویه ۳۰ درجه نیز تغییر الگوی جریان به گونه‌ای است که رسوپ کمتری وارد آبگیر می‌گردد در نتیجه نتایج عمق ۱۰ cm مشابه نتایج آبگیری با زاویه ۳۰ درجه می‌باشد.

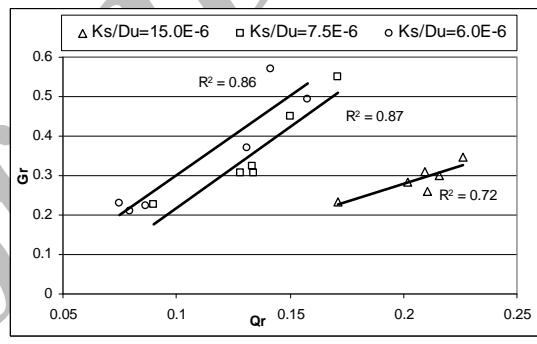
دیواره کانال اصلی دارای شیب ۴۵ درجه

شکل (۶) نسبت G_r/Q_r را در مقابل عدد فرود برای شیب دیواره $z=1$ نشان می‌دهد. همانند دیواره با زاویه قائم، در محدوده

رسوب ورودی به آبگیر برای هر دو عمق به یک میزان افزایش می‌یابد.

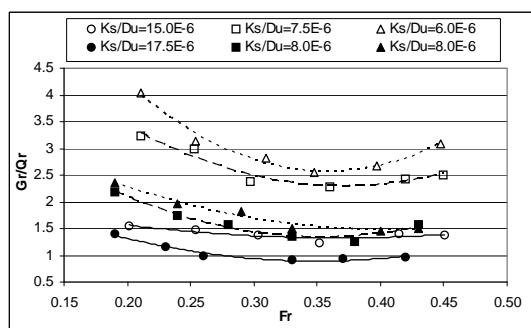
شکل ۶- تغییرات $\frac{G_r}{Q_r}$ بر حسب F_r برای نسبت‌های مختلف $\frac{K_s}{D_u}$

شکل ۷- مقایسه نسبت رسوپ ورودی به آبگیر در نسبت‌های مختلف آبگیری

با توجه به نحوه انجام آزمایشات نمی‌توان نتیجه‌گیری نمود که برای یک نسبت آبگیری، میزان رسوپ ورودی به آبگیر در عمق ۲۰ سانتیمتر بیشتر از عمق ۱۰ سانتیمتر می‌باشد، زیرا ممکن است اعداد فرود در دو عمق برای یک نسبت آبگیری متفاوت باشد و در نتیجه میزان رسوپ ورودی به آبگیر متأثر از عدد فرود متفاوت می‌باشد. شبیه برآذش داده شده برای عمق ۱۰ cm کمتر از دو عمق دیگر می‌باشد. در این عمق با افزایش نسبت آبگیری نرخ میزان رسوپ ورودی به آبگیر نسبت به دو عمق دیگر کمتر می‌باشد. با افزایش نسبت آبگیری قدرت جریان ثانویه افزایش می‌یابد (۸) اما در عمق ۱۰ cm به دلیل اثر زبری نسبی، جریان ثانویه کاملاً شکل نگرفته و افزایش نسبت آبگیری تأثیر کمتری بر قدرت جریان ثانویه دارد که باعث کاهش شبیه برآذش شده نسبت به دو عمق دیگر می‌گردد. مطابق شکل (۶)، R^2 برای عمق ۱۰ cm نسبت به سایر خطوط کمتر است از سوی دیگر در شکل (۳) خط برآذش شده در عمق ۱۰ cm تقریباً افقی می‌باشد و تغییرات آن با عدد فرود کم است. از این نتایج استنباط می‌گردد نقش سایر عوامل به جز عدد فرود باید مورد بررسی قرار گیرد. این عوامل شامل ابعاد ناحیه جداشدگی، ابعاد لوله جریان و

به ازای یک عدد فرود برای دیواره مایل کمتر از دیواره قائم است. اختلاف مقدار G_r/Q_r در دو زاویه برای عمق 10 cm نسبت به دو عمق دیگر کمتر می‌باشد. این موضوع نشان می‌دهد در اعمقی که $\frac{k_s}{D_u}$ حائز اهمیت می‌باشد تأثیر تغییر زاویه بر نسبت G_r/Q_r کم می‌باشد. برای عمق 10 cm تأثیر عدد فرود در شاخه نزولی در دیواره مایل نسبت به قائم بیشتر می‌باشد. در این محدوده با افزایش عدد فرود، G_r/Q_r نسبت به زاویه قائم کاهش بیشتری نشان می‌دهد.

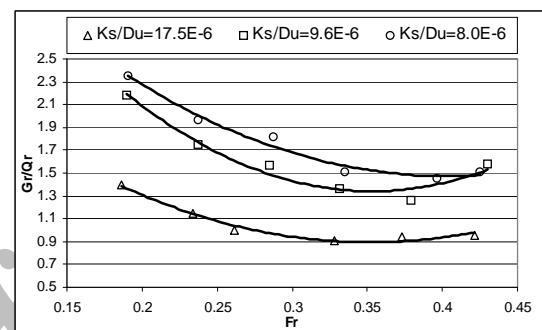
شکل ۸- تأثیر زاویه دیواره بر نسبت G_r/Q_r

به منظور بررسی تأثیر زاویه دیواره بر میزان کاهش رسوب ورودی در هر عمق شکل (۹) ترسیم گردید. اشکال (الف)، (ب) و (ج) به ترتیب مربوط به اعماق 10 ، 20 و 25 سانتیمتر می‌باشد. شبیه خطوط پرازش داده شده برای هر دو زاویه به جز عمق 10 cm یکسان است که نشان می‌دهد با تغییر زاویه، نرخ رشد رسوب ورودی به آبگیر با افزایش نسبت آبگیری تغییر نمی‌کند. در عمق 10 cm شبیه خط پرازش داده شده برای زاویه مایل افزایش پیدا کرده است. در این عمق با افزایش آبگیری، نرخ رسوب ورودی به آبگیر نسبت به زاویه قائم بیشتر افزایش می‌یابد. با توجه به محدوده آبگیری در این تحقیق که به صورت آزاد مورد بررسی قرار گرفته است با وجود افزایش نرخ رسوب ورودی به آبگیر در حالت زاویه‌دار نسبت به قائم در عمق $cm 10$ ، در نسبت‌های آبگیری یکسان، میزان رسوب ورودی به آبگیر برای تمامی اعداد فرود در حالت دیواره مایل کمتر از حالت قائم می‌باشد. در این عمق تأثیر زاویه دیواره در کاهش رسوب ورودی به آبگیر با افزایش نسبت آبگیری کاهش می‌یابد. این شکل نشان می‌دهد تأثیر تغییر زاویه در کاهش رسوب ورودی به آبگیر برای عمق 10 cm کمتر از دو عمق دیگر است.

نتیجه‌گیری

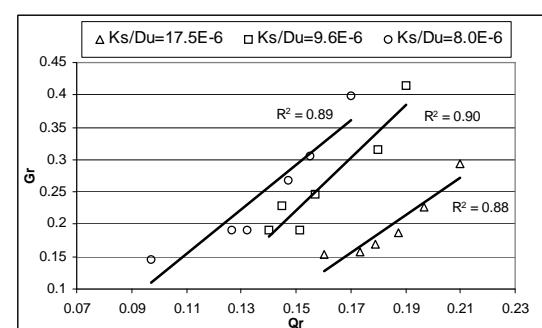
در این مطالعه تغییر زاویه دیواره کanal اصلی در یک آبگیر درجه در دو حالت قائم و مایل با شبیه 45 درجه و در سه عمق جریان مطالعه شده است.

عدد فرود حدود $37/0$ برای تمامی عمق‌های انتخابی یک حداقل برای مقدار G_r/Q_r وجود دارد و با افزایش عمق، کاهش تأثیر عامل $\frac{k_s}{D_u}$ بر روی G_r/Q_r مشخص بوده و همچنین شبیه شاخه نزولی برای هر سه عمق تقریباً یکسان است که نشان‌دهنده تأثیر یکسان افزایش عدد فرود بر کاهش نسبت G_r/Q_r می‌باشد. شبیه شاخه صعودی در مقایسه با شاخه نزولی کمتر بوده و با افزایش عدد فرود مقدار G_r/Q_r افزایش کمی نشان می‌دهد که بیانگر تأثیر کم عدد فرود در شاخه صعودی می‌باشد.

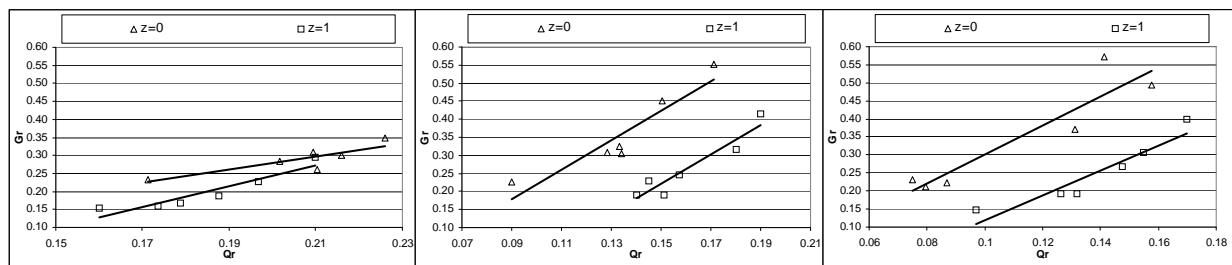
شکل ۶- تأثیر عدد فرود و زبری نسبی بر نسبت رسوب ورودی به نسبت آبگیری

در شکل (۷) میزان رسوب ورودی به آبگیر در مقابل نسبت آبگیری در کanal با شبیه دیواره مایل ($Z=1$) مورد بررسی قرار گرفت. شبیه خطوط پرازش داده شده برای سه عمق دارای اختلاف کمی می‌باشد و نشان می‌دهد با افزایش نسبت آبگیری، نرخ رشد رسوب ورودی به آبگیر در سه عمق تقریباً برابر است.

شکل ۷- تأثیر زبری نسبی بر رسوب ورودی به آبگیر

مقایسه کanal دیواره قائم با کanal شبیدار در شکل (۸) نشانه‌های توخالی و توپر به ترتیب مربوط به دیواره قائم و مایل می‌باشند که در آن مقدار G_r/Q_r برای تمامی اعماق

شکل ۹- مقایسه تأثیر نسبت آبگیری بر رسوب ورودی به آبگیر

می‌باید اما در محدوده آبگیری مورد مطالعه، میزان رسوب ورودی در حالت دیواره ۴۵ درجه همیشه کمتر از حالت قائم می‌باشد. تأثیر شیبدار کردن دیواره کانال اصلی بر روی رسوب ورودی در عمق cm ۱۰ نسبت به دو عمق دیگر کمتر مشاهده گردید که ناشی از تأثیر زبری نسبی بر نسبت آبگیری می‌باشد.

تشکر و قدردانی

بخشی از هزینه‌های این طرح در غالب قرارداد شماره ۰۲-۰۲۳ ۰۱-۸۸ توسط دفتر تحقیقات و استاندارد سازی شبکه آبیاری و زهکشی، سازمان آب و برق خوزستان تأمین شده است که بدینوسیله تشکر و قدردانی می‌شود.

نتایج نشان می‌دهد رسوب ورودی به آبگیر به عواملی مانند عدد فرود، زبری نسبی و نسبت آبگیری بستگی دارد. در عمق ۱۰ cm به دلیل زبری نسبی بیشتر و کاهش قدرت جریان گردابی، رسوب ورودی به آبگیر کاهش یافته و با افزایش عمق، اثر زبری نسبی کاهش یافته و رسوب ورودی به آبگیر افزایش می‌یابد. در یک عدد فرود با افزایش عمق، به دلیل کاهش تأثیر زبری نسبی، مقدار G_r/Q_r برای دو عمق ۲۰ و ۲۵ سانتیمتر اختلاف کمی دارد. نتایج مبنی این موضوع می‌باشد که تغییر زاویه دیواره از حالت قائم به ۴۵ درجه به میزان قابل توجهی باعث کاهش رسوب ورودی به آبگیر می‌شود. در هر سه عمق مورد مطالعه و در هر دو حالت شبیب دیواره، مقدار G_r/Q_r در عدد فرود حدود ۰/۳۷ حداقل می‌باشد. در حالت دیواره ۴۵ درجه نزد رسوب ورودی به آبگیر در عمق ۱۰ cm نسبت به حالت قائم افزایش

منابع

- ۱- پیرستانی م، صالحی نیشابوری ع، و طباطبائی م. ۱۳۸۵. بررسی آزمایشگاهی جریان انحرافی آبگیرهای جانبی در کانال‌های قوسی. مجله تحقیقات منابع آب، سال ۲، شماره ۲، پاییز.
- ۲- حسن پور ف. ۱۳۸۵. بررسی عملکرد آبگیرهای جانبی در حضور صفحات مستغرق مرکب و آستانه. پایان‌نامه دکتری، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تربیت مدرس.
- ۳- سیدیان م، و شفاعی بجستان م. ۱۳۸۷. تعیین بهترین الگوی جریان در آبگیرهای جانبی با استفاده از مدل ریاضی. سومین کنفرانس منابع آب، دانشگاه تبریز.
- ۴- شفاعی بجستان م، و نظری س. ۱۳۷۸. تأثیر زاویه انحراف آبگیر بر میزان رسوب ورودی به آبگیرهای جانبی در خم قائم رودخانه. مجله علمی کشاورزی، دانشگاه شهید چمران اهواز، جلد ۲۲ شماره ۱.
- ۵- منتصری ح، قدسیان م، شفیعی فر م، و صالح نیشابوری ع. ۱۳۸۷. مطالعه آزمایشگاهی میدان جریان و آبشستگی در قوس ۱۸۰ درجه با حضور آبگیر جانبی. مجله علوم کشاورزی و منابع طبیعی، جلد ۱۵، شماره ۲، خرداد-تیر.
- 6- Abassi A. A., Ghodsian M., Habibi M., and Salehi Neishabouri A.A. 2002. Experimental Investigation on Sediment Control in Lateral Intake using Sill. proceeding of the 13th IAHR-APD Congress, Singapore, Vol. 1. pp. 230-233.
- 7- Barkdoll B.D. 1999. Sediment Control at Lateral Diversions: Limits and Enhancements to vane Use. Journal of Hydraulic Engineering. ASCE. Vol.125. No. 8: 826-870.
- 8- Neary V. S. and Odgaard A.J. 1993. Three-Dimensional Flow Structure at Open-Channel Diversions. Journal of Hydraulic Engineering. ASCE. Vol.119. No. 11: 1223-1230.
- 9- Novak P., Moffat A., and Nalluri C. 1990. Hydraulic Structures. Pitman, London, 546p.

- 10-Ramamurthy A. S., Qu. Junying and Vo. Diep. 2007. Numerical and Experimental Study of Dividing Numerical and Experimental Study of Dividing. Journal of Hydraulic Engineering, ASCE, 133 (10), 1135-1144.
- 11-Raudkivi, A. J. 1993. Sedimentation, Exclusion and Removal of Sediment from Diverted Water. AIRH, Hydraulic Structures.
- 12-Razvan E. 1989. River Intake and Diversion Dams. Elsevier Science Publishing Company Inc. New York, NY. 10010, U.S.A.
- 13-Schoklitsch A. 1937. Hydraulic Structures. Vol. 2, Translated by S. Shulits, American Society of mechanical Engineers, New York, N.Y., pp. 722- 751.

Archive of SID

Comparison of Suspended Load Delivered Into the Intake by Changing the Canal Side Angle from Perpendicular to 45 Degrees

S. M. Seyedian^{1*} - M. Shafai Bajestan²

Received: 10-4-2010

Accepted: 15-7-2010

Abstract

Lateral intake is a hydraulic structure which is used for diversion of some portion of water from a river for the purpose of irrigation, storage and industrial. Most of lateral intakes from canal are installed at canal with inclined banks which has not received the attention of the researchers in the past. Since the flow discharge and sediment which enters the intake canal depends on the flow patterns at the head of the intake and the inclined banks can affect the flow patterns and so the sediments, this study has been conducted. In this study a series of experimental tests are conducted using canal of vertical bank and a series of tests with canal of inclined banks. In all tests the suspended sediment feed with a constant concentration upstream of the intake. Sediments which enter the intake canal were collected after each test and weighted. Using dimensional analysis a general non-dimensional relation was developed. By applying the experimental data it was found that the flow patterns at the upstream of the intake has been modified in such a way that more water from surface layers are diverted. Therefore less suspended sediment enters the intake. Also it was found that in all tests the amount of sediment enters the intake reaches its minimum value at Froude number equal 0.37. In low flow depth because of the effect of bed roughness, the suspended sediment enters the intake is higher compare to the higher flow depth for the same conditions.

Keywords: Lateral intake, Suspended load, Inclined banks, Sediment delivery ratio

1,2- Ph.D. Student and Professor, Dept. of Hydraulic structures, Water Sciences Engineering School, Shahid Cahnman University, Ahvaz
(*-Corresponding Author Email: s.m.seyedian@gmail.com)